

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 68.631 van 6 oktober 1997  
in de zaak A. 47.843/IX-46.**

In zake : Frans THYS,  
wonende te HERENTALS,  
Sint-Jansstraat 32

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu,  
thans de Minister van Volksgezondheid en  
Pensioenen.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,**

Gezien het verzoekschrift dat Frans THYS op 3 augustus 1992 heeft ingediend om, enerzijds, de vernietiging te vorderen van het besluit van 3 juni 1992 waarbij de staatscommissaris namens de Minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu verzoekers aanvraag tot het bekomen van het statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de mannen die zich bij de recruteringscentra van het Belgisch leger 1940 hebben gevoegd (R.C.B.L.) verwerpt en, anderzijds, om de toekenning van de nationale erkentelijkheid krachtens het koninklijk besluit van 12 april 1990 betreffende het instellen van het statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de mannen die zich bij de recruteringscentra vna het Belgisch leger 1940 hebben gevoegd (R.C.B.L.) te vorderen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur G. JACOBS;

Gelet op de beschikking van 20 april 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 september 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Eerstaanwezend Staatscommissaris R. FRANSIS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

## 1. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

1.1. Overwegende dat de Raad van State uiteraard niet bevoegd is om in de plaats van de bevoegde minister over te gaan overeenkomstig het koninklijk besluit van 12 april 1990 tot de toekenning van de nationale erkentelijkheid van mannen die zich in 1940 hebben gevoegd bij de recruteringscentra van het Belgisch leger; dat het tweede onderdeel van het beroep niet ontvankelijk is;

## 2. Over de gegevens van de zaak.

2.1. Op 25 april 1991 dient verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van het statuut der R.C.B.L. (Recruteringscentra van het Belgisch leger 1940).

2.2. Op 21 april 1992 bericht de met het onderzoek belaste Staatscommissaris, namens de bevoegde minister aan verzoeker het volgende :

"BETREFT : uw aanvraag tot het bekomen van het statuut van nationale erkentelijkheid als R.C.B.L.-er.

Dossiernummer : 908330;

Na een grondig onderzoek van uw dossier is gebleken dat uw aanvraag ongegrond dient te worden verklaard om volgende redenen :

U valt onder de uitsluitingsgrond voorzien bij artikel 3, 6° van het K.B. van 12.4.1990 wegens vrijwillige arbeid voor rekening van de bezetter.

Ik overweeg derhalve om uw dossier zonder gevolg in onze archieven te klasseren.

Indien U, desalniettemin, wenst door te gaan met uw aanvraag wil ik U vragen ons dit mede te delen.

In dat geval zal U een ministeriële beslissing officieel worden betekend.

Deze betekening heeft voor gevolg dat de termijn van zestig dagen begint te lopen, waarbinnen U de wettelijke mogelijkheid hebt, indien U dit noodzakelijk acht, om verhaal in te stellen bij de Raad van State".

2.3. Op 23 april 1992 antwoordt verzoeker hierop hetgeen volgt :

"Ik heb Uw schrijven van 21 april goed ontvangen.

Ik moet U melden dat ik niet vrijwillig voor de bezetter heb gewerkt.

Reeds maanden ben ik op zoek gegaan naar getuigen die dat kunnen bevestigen, ik ben nu zo ver dat ik een persoon gevonden heb.

Deze heeft mij nu de persoon aangewezen welke op de hoogte was van de tewerkstelling.

Ik hoop in de korts mogelijke tijd U het verslag van de getuigen te laten geworden".

2.4. Op 3 juni 1992 wordt de bestreden beslissing genomen vervat in een brief van 4 juni 1992 aan verzoeker. Deze beslissing steunt met verwijzing naar de koninklijke besluiten van 12 april 1990 en 6 september 1990 op volgende considerans :

"dat verzoeker binnen de wettelijke termijn regelmatig een aanvraag indiende met het oog op het bekomen van nationale erkentelijkheid krachtens het vernoemd koninklijk besluit van 12 april 1990; dat verzoeker voldoet aan de nationaliteitsvereisten; dat hij evenwel valt onder de uitsluitingsgrond voorzien door artikel 3, 6° van het koninklijk besluit van 12 april 1990; dat immers uit de inlichtingen van de Centrale Repartitiekas blijkt dat betrokkene voor rekening van de bezetter werkzaamheden uitvoerde bij E. REITZ-UNIFORMWERKE vanaf 909.1943; dat niet kan aangenomen worden dat toen aan betrokkene een arbeidsverplichting werd opgelegd";

### 3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in de eerste plaats de juistheid van de feitelijke grondslag der motivering betwist, meer bepaald het feit dat verzoeker niet in de voorwaarden zou verkeren om de nationale erkentelijkheid te bekomen omdat verzoeker voor rekening van de bezetter werkte terwijl "niet kan worden aangenomen dat toen aan betrokkene een arbeidsverplichting werd opgelegd"; dat verzoeker, die daaromtrent een aantal attesten bijbrengt, betoogt :

"Dat bijgevolg bewezen is dat verzoeker niet vrijwillig voor de bezetter heeft gewerkt, door welke bewering hij zich trouwens in zijn eer aangetast voelt; dat het bestreden Ministerieel Besluit, waarbij verzoeker werd afgewezen, steunt op een niet bestaand feit, namelijk dat verzoeker vrijwillig voor de bezetter zou gewerkt hebben; dat het Ministerieel Besluit derhalve werd genomen met schending van de Wet en machtsoverschrijding; dat het Ministerieel Besluit dan ook bij toepassing van art. 14 van de Wetten op de Raad van State dient te worden vernietigd";

3.1.2. Overwegende dat verwerende partij van haar kant stelt nooit kennis gehad te hebben van deze getuigenverklaring en daarop aansluitend betoogt :

"De stukken die zich in het dossier bevinden (inlichtingen Centrale Repartitiekas (stuk 7), het ontbreken van een dossier-weggevoerde of -werkweigeraar (stuk 8) en het schrijven van betrokkene (stuk 11) laten niet toe tot verplichte arbeid voor de firma E. REITZ - Uniformwerke te besluiten. Volgens rechtspraak van de Raad van State behoort het immers aan hem, die in dienst van de vijand werd tewerkgesteld, het bewijs te leveren dat hij het onder dwang heeft gedaan, en niet de Staat, te bewijzen dat de tewerkstelling vrijwillig was (cfr. het arrest Leclef nr. 3412 van 24.5.1954, en het arrest Decoutere, nr. 3539 van 1.7.1954. Er werd dus terecht beslist dat de aanvraag niet ontvankelijk was omdat betrokkene onder de uitsluitingsgrond, voorzien door artikel 3, 6° van het koninklijk besluit van 12 april 1990, valt";

3.1.3. Overwegende dat het standpunt van de verwerende partij dient bijgetreden te worden en dat het in beginsel aan de aanvrager toekomt zijn aanvraag te staven met de nodige attesten; dat het middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord verder nog stelt "dat verweerder concludant na diens brief dd. 23 april 1992 een redelijke termijn had moeten toestaan om getuigschriften voor te brengen waarin de gedwongen tewerkstelling werd bewezen" zodat de beginselen van redelijkheid en behoorlijk bestuur werden geschonden;

3.2.2. Overwegende dat de overheid bezwaarlijk onredelijkheid of schending van de beginselen van behoorlijk bestuur kan verweten worden nu, de toepasselijke reglementering uitdrukkelijk en dit zonder termijn een herziening van de beslissing toelaat ingeval nieuwe gegevens door de aanvrager bijgebracht worden (cf. art. 7 en 8, § 2, van het koninklijk besluit van

12 april 1990); dat ook dit middel moet worden  
verworpen,

**B E S L U I T :**

**Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op  
vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op zes oktober 1900 zevenennegentig,  
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

|        |              |                          |
|--------|--------------|--------------------------|
| de HH. | G. BAETEMAN, | eerste voorzitter van de |
|        |              | Raad van State,          |
|        | A. BEIRLAEN, | staatsraad,              |
|        | J. SMETS,    | staatsraad,              |
| Mevr.  | S. DOMS,     | griffier.                |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**G. BAETEMAN.**